

близкото въстание, което, заедно съ благодатните плодове на пролѣтътъ, щѣло да имъ донесе и желаната и мечтана свобода.

Настаналъ последния и решителенъ фазисъ отъ подготовката на въстанието. Въ това време отъ Горна-Орѣховица пристигналъ въ града, като воененъ инструкторъ при М. Р. Комитетъ, Дончо Фесчиятъ отъ Стара-Загора¹⁾.

На 9 мартъ членоветъ на Комитета, заедно съ последния, се събрали на заседание и решили да се изпратятъ лица въ балканските села: Гжбени, Батошово, Кръвеникъ и Ново село, които да кажатъ на населението да си пригответи както оружје и храна, тъй и всичко необходимо за въстанието.

Въ Гжбени сж били изпратени Иванчо Преснаковъ и Йонко Карагйозовъ; въ Батошово — Дончо Фесчиятъ и Гочо Кувевъ; въ Ново село — Сава А. Пенчевъ и въ Кръвеникъ — Христо Филевъ, отъ сжщото село, и Никифоръ Симеоновъ.

Отъ този моментъ, както казахме и по горе, революционната дейность се е необикновено много засилила и е престанала едва чакъ въ края на м. априлъ, т. е. следъ залавянето на Ст. Пешевъ и осуетяването на въстанието въ града.

По това време за Комитета е било доставено най-много оружје и барутъ и е било приготвено и знаме за бунтовниците отъ града и околнѣта. Последното е било ошито отъ учителкитъ Рада Попъ Петева и Мариола Иванова въ кжщата на Попъ Петя, въ стаята на Рада. За знамето, обаче, освенъ Стефанъ Пешевъ, Сава х. Ангеловъ и Никола Геневъ, който е билъ натоваренъ отъ Пешева да следи за неговото изработване, никой не е зналъ — дори и самия Попъ Петю.

Знамето е било направено отъ веленъ атласъ. На срѣдата му е имало изрисуванъ изправенъ левъ, стъпилъ съ задните си крака върху полумесеца и надписъ: „Свобода или смъртъ!“ Левътъ, полумесеца, надписа и краищата на знамето били ошити съ сърма. Следъ приготвянето на знамето, последното е било занесено въ кжщата на Никола Геневъ, гдето е било запазено до обявяването на въстанието. Следъ извършениетъ, обаче, арести на по цървитъ комитетски хора и започнатитъ обиски въ кжщитъ на подозрител-

¹⁾ Дончо Фесчиятъ е вземалъ живо участие въ работитъ на Старо-Загорския Комитетъ презъ времето на Левски. Билъ е младъ, представителенъ и образованъ момъкъ. Съжаляваме, че не можахме да научимъ нѣщо по-вече за живота на тоя патриотъ, който загиналъ юнашки на върха на Балкана.